

danske Folkerepresentation, saa vidt jeg skønner, findes for liden Interesse for den fysiske Opdragelse, endskønt jeg villig erkender, at der i de senere Aar er ydet adskilligt til denne Sag. Leg og Kommers kan man ikke kalde den Idræt, der drives i Skytteforeningerne, Idrætsforeninger og Sportsforeninger og i det hele taget alle de Foreninger, der have den Opgave at gøre Ungdom fysisk og aandelig stærkere. Det minder mig i nogen Grad om, hvad en Præst har udtalt her i Kjøbenhavn da der blev drevet Sport paa Fælleden Søndag Formiddag. Han ivrede derimod, idet han mente, at Folk hellere skulde bruge deres Tid Søndag Formiddag til at gaa i Kirke end til at drive Sport. Selvfølgelig vil jeg ikke udtale noget som helst ufordelagtigt om Kirkerne eller Kirkegangen, det bliver enhver egen Sag, men jeg vil sige, at de Mennesker, der kun have Søndag Formiddag til deres Raadighed, kunne sikkert forsvare over for deres Samvittighed og over for Gud, at de anvende den til at drive Sport. Jeg tror, at de derved føje et Plus til Landets Udvikling, som man skulde være dem taknemmelig for. Hvis man vil se, hvorledes Idrætslivet udfolder sig i vort Land, tror jeg, man vil erkende, at det er en Borgen for, at vi ville faa en Ungdom, der vil være i Stand til at løfte større Opgaver, end vi og vore nærmeste Forfædre have løftet. Det syntes endogsaa at skulle gaa op for de ærede Rigsdagsmænd selv, at Idræt overhovedet er en god Ting, idet der for et Par Aar siden var Tale om at danne en Gymnastikklub for Rigsdagsmænd. Der meldte sig imidlertid for faa, jeg tror, der skulde være 12—13, men der manglede et Par, og saa gik Historien i Stykker. Jeg haaber efter den Tale, som jeg holder i Dag, at Klubben maa blive oprettet.

Naar jeg ser paa Bevillingerne paa Finansloven til Idræt, glæder jeg mig derover. Den eneste Ting, jeg har at indvende mod disse Bevillinger, er, at de muligvis ere for smaa, de burde utvivlsomt stige stærkere, end de gøre. Dertil kræves imidlertid, at man har en organiseret Sports- og Idrætsforening. Jeg undrer mig over, at vore Idrætsforeninger her i Landet endnu ikke have henvendt sig med Andragende til Regering og Rigsdag om at faa Støtte, det ligger maaske i, at man ikke har samlet sig i en saa fuldstændig Grad, at man med Eftertryk tør vove at træde op og anmode Staten om at støtte den Idræt, som udfoldes i de forskellige Foreninger.

Foruden Idrætten er der en anden Sag, som forekommer mig at være et godt Stykke Politik i vort Lands Udvikling. Jeg anser nemlig Idræt for at være et Stykke Politik, for saa vidt at Politik har til Opgave at gøre et Folk lykkeligere og sundere og bedre udrustet til Kampen for Tilværelsen. Den anden Sag, som jeg mener ogsaa er et Stykke Politik i vort Lands Udvikling, er Ædruelighedssagen. Det mærkes utvivlsomt paa Statens og Samfundets Velvære, at der øves en stor Gerning paa dette Omraade, thi ingen vil benægte, at i samme Grad som det lykkes at vinde Menneskene for et ædrueligere Liv — jeg vil ikke sige et afholdende Liv — i samme Grad som Folket faar Øje for, at man skylder sig selv at blive ædruelig, vil det mærkes paa Statens og Samfundets Velvære. Konseilspræsidenten og Justitsministeren have begge haft Lejlighed til at udtale sig om Afholdssagen, og begge have udtalt sig sympatetisk om den. Den ærede Justitsminister har her i dette Ting erklæret at ville være villig til at støtte den Tanke, som Afholdsforeningerne have fremsat, om Nedsættelse af en Kommission, der kunde tage de Anliggender under Overvejelse, som maatte tjene til Fremme af Ædrueligheden i vort Land. For denne Kommission maatte det blive Opgaven at søge at faa samlet alt det Materiale, der kunde belyse, hvorledes Stillingen faktisk er hos os. Man hører undertiden fra meget strenge Afholdstaleres Side, fra Folk, der overdrive — jeg beklager det — at Danmark er det mest fordrukne Land i Verden. Det er urigtigt, da vi vistnok kun kunne komme som Nr. 4 eller 5 i Rækken af de Lande, hvor Spiritusforbruget er beregnet, men det er dog en ret respektabel Stilling, vi indtage, og det kunde nok foranledige os til at undersøge, om vi ikke vare i Stand til at hemme nogle af de Farer, som Drikkeriet medfører, og først og fremmest lære, at vi paa Trods af alt det gamle fra Forfædrene nedarvede og alt det, man skylder sit Land, dog kunde slippe den gode danske Snaps i stærkere Grad, end man hidtil har villet. Staten yder til Afholdsarbejdet og Ædruelighedsagitationen et Beløb paa 18,000 Kr., hvoraf Danmarks Afholdsforening faar de 10,000 Kr., og jeg tror, at disse Penge hjælpe til, at man opretholder mange Hjem, hvor ellers baade voksne og Børn vilde falde det offentlige til Byrde. Naar der er talt om de fattige Hjem og de stakkels Børn, er jeg ikke angst for at sige, at jeg tror, der paa mange Hold vilde være mindre